

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/118/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614010026
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3614010026.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Rastislava Vranku v trestnej veci proti obžalovanému A. D., nar. X.XX.XXXX v I. nad I., pre pokračovací zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods.1 písm.d) Tr.zák., o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 13.10.2014, sp. zn. 2T/16/2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.10.2015 v Trenčíne, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 13.10.2014, sp. zn. 2T/16/2014 bol obžalovaný A. D. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske sp.zn. Pv 109/10-84 z 12.2.2014, pre pokračovací zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods.1 písm.d) Tr.zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

1. dňa 01.02.2010 v čase okolo 12.30h v Partizánskom pri centre požadoval od P. I., svedka - poškodenej vo veci trestného stíhania vedeného proti nemu pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. na Okresnom riaditeľstve PZ v Trenčíne, Úrade justičnej a kriminálnej polície, Odbore justičnej polície Trenčín pod číslom konania ORP-1925/OEK-TN-2009, a zároveň svedka - poškodenej vo veci trestného stíhania vedeného pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. a prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zák. na Okresnom riaditeľstve PZ v Trenčíne, Úrade justičnej a kriminálnej polície, Odbore justičnej polície Trenčín pod číslom konania ORP-2163/2-OVK-TN-2009, aby stiahla trestné oznámenia, ktoré na neho v uvedených veciach podala, pričom sa jej vyhrážal, že ak to bude riešiť a nestiahne to obvinenie do troch dní, tak ju zabije, ublíži jej rodine, podpáli im auto a dom,

2. dňa 02.02.2010 v čase okolo 10.00 h v Partizánskom pri centre Frézia požadoval od P. I., svedka - poškodenej vo veci trestného stíhania vedeného proti nemu pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. na Okresnom riaditeľstve PZ v Trenčíne, Úrade justičnej a kriminálnej polície, Odbore justičnej polície Trenčín pod číslom konania ORP-1925/OEK-TN-2009, a zároveň svedka - poškodenej vo veci trestného stíhania vedeného pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. a prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zák. na Okresnom riaditeľstve PZ v Trenčíne, Úrade justičnej a kriminálnej polície, Odbore justičnej polície Trenčín pod číslom konania ORP-2163/2-OVK-TN-2009, aby stiahla trestné oznámenia, ktoré na neho v uvedených veciach podala, pričom sa jej vyhrážal, že ak to neurobí, tak jej ublíži, zabije ju, ublíži celej jej rodine a taktiež jej podpáli dom, potom ju chytil za ruku a uvedené vyhrážky znova opakoval,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu v zákonnej lehote podal odvolanie okresný prokurátor v neprospech obžalovaného. V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za nesprávny a nezákonný, pretože podľa jeho názoru z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní ako i v prípravnom konaní vyplynulo, že oba čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu uvedené v obžalobe sa stali a bolo dokázané, že tieto spáchal obžalovaný A. D.. Podľa názoru prokurátora prvostupňový súd sa pri hodnotení dôkazov nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, starostlivo neuvážil všetky okolnosti prípadu jednotlivo i v ich súhrne, v dôsledku čoho dôkazy vyhodnotil nesprávne a došlo tak k porušeniu Trestného zákona. Týka sa to najmä výpovede poškodenej P. I., ktorá vypovedala na hlavnom pojednávaní čiastočne rozdielne od výpovede z prípravného konania, pričom súd vzhľadom na rozpory v týchto výpovediach vyhodnotil jej výpoveď ako nevierohodnú. V tejto súvislosti prokurátor vytkol súdu prvého stupňa, že nezohľadnil výpoveď poškodenej z prípravného konania, ktorú urobila v krátkom časovom odstupe od skutku a kedy si musela presný priebeh skutku pamätať najlepšie, ale vychádzal najmä z výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní, kde síce zotrvala na tom, že obvinený sa jej vyhrážal, avšak uviedla iné miesto, čas a okolnosti spáchania skutku. Prítom je nepravdepodobné, aby si poškodená po tak dlhej dobe presný priebeh skutku jasne pamätala. Jej zdôvodnenie takejto zmeny oproti výpovedi z prípravného konania, že vtedy bola na tom psychicky zle, je podľa názoru prokurátora nelogická, pretože počas prípravného konania bola vypočutá viackrát a v prípravnom konaní vypovedala rovnako. Vzhľadom na uvedené okresný súd nesprávne považoval výpoveď poškodenej za nevierohodnú, hoci mal v súvislosti s miestom, časom a okolnosťami spáchania skutku prihliadnúť na výpoveď poškodenej z prípravného konania. Podľa názoru prokurátora výpoveď z hlavného pojednávania bola ovplyvnená len uplynutím veľmi dlhého časového obdobia od spáchania skutku. Nemožno sa stotožniť s konštatovaním súdu, že poškodená mala dôvod vypovedať v neprospech obžalovaného v dôsledku sklamaní a neopätovanosti citov s obžalovaným. Je potrebné poukázať na jednoznačnú motiváciu obžalovaného ovplyvniť trestné konania vedené proti nemu v čase, keď prebiehali voči nemu trestné konania za trestné činy proti slobode a majetkový trestný čin, ktorých sa dopustil voči poškodenej P. I., za čo bol i právoplatne odsúdený. Prokurátor poukázal tiež na to, že obžalovaný v priebehu celého konania verbalizoval negatívny až agresívny postoj k poškodenej a ani znalec z odboru psychológie nevyhlásil prejavy verbálnej agresie obžalovaného voči poškodenej, ktorá podľa názoru znalca do určitej miery u obžalovaného znižuje špecifickú schopnosť vierohodne vypovedať. Vzhľadom na tieto skutočnosti potom prokurátor naopak považuje za nevierohodné výpovede obžalovaného. Napokon za nesprávne považuje prokurátor i konštatovanie súdu, že to bola práve poškodená, ktorá vyhľadala obžalovaného a z uvedeného dôvodu súd neprisvedčil tvrdeniu, že by to bol obžalovaný kto naliehal na poškodenú, aby vzala späť trestné oznámenie podané na neho. Z vykonaného dokazovania totiž vyplýva, že čiastkové útoky uvedené v obžalobe sa stali na inom mieste ako v byte obžalovaného, pričom ani skutočnosť, že poškodená v byte obžalovaného bola, nemôže vylúčiť záver, že sa predtým voči poškodenej dopustil konania tak ako je uvedené v obžalobe. Taktiež skutočnosť, že poškodená používala vo výpovedi rovnaké formulácie a dôvody vyhrážok, nemôže spochybňovať vierohodnosť jej výpovedí v tejto časti tak ako to konštatoval súd, pretože obžalovaný sa voči nej dopustil násilnej trestnej činnosti, kde jej iba päť mesiacov predtým sa vyhrážal obdobným spôsobom a pre obdobný dôvod ako v prejednávacom prípade, za čo bol aj právoplatne odsúdený. Z vyššie uvedených dôvodov sa nemožno stotožniť so závermi súdu prvého stupňa a preto prokurátor navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods.1 písm.b), písm.d) Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods.1 Tr.por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, pričom uviedol, že s poukazom na vykonané dokazovanie považuje napadnutý rozsudok za správny a spravodlivý. Preto navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zástupkyňa krajskej prokurátorky navrhla vyhovieť odvolaniu okresného prokurátora s tým, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obhajca obžalovaného uviedol, že odvolanie prokurátora považuje za nedôvodné a navrhol ho podľa § 319 Tr.por. zamietnuť.

Obžalovaný uviedol, že sa pripája k návrhu svojho obhajcu.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykávané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z podnetu podaného odvolania okresným prokurátorom krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu akým bol napadnutý odvolaním, nezistiac pritom chyby odôvodňujúce podanie dovolania a odvolaním nevytykávané, a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Krajský súd uvádza, že súd prvého stupňa po tom, čo vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy na riadne objasnenie veci dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, keď obžalovaného A. D. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil spod skutku obžaloby okresného prokurátora.

Odvolací súd starostlivo preskúmajúc napadnutý rozsudok a vykonané dokazovanie vo veci zistil, že na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd vyvodil správne skutkové a právne závery, pričom sa podrobne zaoberal dôkazmi, tak jednotlivo ako aj v súhrne, svoje skutkové aj právne závery náležite odôvodnil v odôvodnení rozhodnutia, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 Tr. por. Prítom odvolací súd skonštatoval, že nie je možné sa stotožniť s dôvodmi odvolania prokurátora, kedy z obsahu jeho odvolania vyplýva, že nenavrhuje vykonanie ďalších dôkazov, v podstate vytyka súdu prvého stupňa nesprávne hodnotenie dôkazov vykonaných, ktorými podľa jeho názoru bolo dokázané, že obžalovaný skutok tak, ako je uvedený v obžalobe spáchal. S týmto názorom nie je možné súhlasiť, pričom v zásade nemožno vytykať súdu prvého stupňa nezákonnosť napadnutého rozsudku len preto, že odvolateľ dospel na základe vlastného hodnotenia dôkazov vo významnej časti k iným skutkovým a právnym záverom, než súd prvého stupňa, ktorý vykonal všetky navrhnuté, dostupné a potrebné dôkazy v zmysle § 2 ods. 10, ods. 11 Trestného poriadku, vyhodnotil ich jednotlivo i v ich súhrne tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

Odvolací súd poukazuje na značné rozpory vo výpovedi poškodenej na hlavnom pojednávaní oproti výpovediam z prípravného konania, tak ako sú konštatované a podrobne popísané v napadnutom rozsudku, týkajúce sa okolností, za akých sa mali jednotlivé čiastkové útoky stať, najmä miesta, času a spôsobu ich spáchania. Za účelom odstránenia týchto rozporov bola správne okresným súdom poškodenej prečítaná výpoveď z prípravného konania, pričom táto napriek tomu zotrvala na tvrdeniach z hlavného pojednávaní a výslovne tiež uviedla, že si všetky skutočnosti pamätá jasne. Prítom je zrejmé, že poškodená už v prípravnom konaní nevypovedala zhodne o mieste, kde sa jej mal obžalovaný vyhrážať. Takéto skutočnosti potom vyvolávajú pochybnosti o vierohodnosti výpovede poškodenej. Správne sa javia úvahy okresného súdu v tom, že hoci možno vzhľadom k časovému odstupu predpokladať, že si nebude presne pamätať dátum, mala by vedieť popísať miesto a okolnosti za akých prišla do kontaktu s obžalovaným, ktorý pod hrozbou vyhrážok mal naliehať na späťvzatie trestného oznámenia. Prítom poškodená tvrdí, že v jednom prípade malo k vyhrážaniu dôjsť doma u obžalovaného, čo však vyvracajú svedkyne I. D., matka obžalovaného, P. D. a A. D. - sestry obžalovaného a A. D. - brat obžalovaného, ktorí uviedli, že je pravda, že poškodená doma obžalovaného navštívila, avšak k žiadnemu vyhrážaniu z jeho strany nedošlo. Nie bez významu je prítom skutočnosť vyplývajúca z výpovede obžalovaného ako aj vyššie uvedených svedkov, rodinných príslušníkov obžalovaného, že práve poškodená vyhľadala obžalovaného za účelom obnovenia predchádzajúceho spolužitia a chcela bývať spolu s obžalovaným v domácnosti jeho matky, pričom sa chcela „mimosúdne dohodnúť“, čo napokon potvrdila aj samotná poškodená. Toto sa udialo po rozchode obžalovaného s poškodenou, ktorý ako bolo preukázané poškodenú nevyhľadával ani nijako nekontaktoval, pričom z hľadiska obvyklého konania páchatela už prvostupňový súd uviedol, že logicky by to mal byť obžalovaný, kto by mal byť aktívny pri kontaktovaní poškodenej s úmyslom ovplyvniť priebeh trestného konania voči svojej osobe v inej veci. Z výpovedí svedkov, ktorí boli podľa výpovedí prítomní pri návštevách poškodenej u obžalovaného naopak vyplýva, že to bola poškodená, kto po odmietnutí obžalovaného ohľadne obnovenia spolužitia reagovala slovami, že „ešte uvidí“. K času a miestu spáchania prvej časti skutku uviedla, že tento sa stal v auguste alebo septembri 2009 v Bánovciach nad Bebravou, teda inde ako je uvedené v obžalobe. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na to, že v tomto čase sa obžalovaný skutočne dopustil podobného vyhrážania, za ktoré však bol už odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 5T/4/2010 zo dňa 17.04.2013. Z uvedeného dôvodu

správne súd prvého stupňa vyslovil podozrenie, že poškodená nevie odlíšiť konanie obžalovaného v dobe uvedenej v obžalobe od jeho konania, pre ktoré už bol skôr odsúdený, aj s poukazom na to, že používa rovnaké formulácie vyhrážok vyslovené obžalovaným a aj ich dôvody. Výrazné pochybnosti sú aj v tvrdení poškodenej, že obžalovaný sa jej mal vyhrážať ešte i dňa 14.2.2010, pretože tento sa v tom čase nachádzal vo väzbe vo veci Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 2T/51/2010. Vyššie uvedené rozpory a tvrdenia poškodenej vyvolávajú značné pochybnosti o vierohodnosti výpovede poškodenej, ktoré zosilňuje aj znalecký posudok z odboru psychológia, z ktorého záverov vyplýva, že miera vierohodnosti jej výpovedí z psychologického hľadiska je znížená, má sklon k skreslenému a preexponovanému opisu určitých udalostí, čo je súčasťou jej osobnostných charakteristík a môže ísť práve o výroky poškodenej týkajúce sa formulácie vyhrážok obžalovaného voči nej.

Vzhľadom na uvedené sa potom odvolací súd nestotožnil s odvolacími námietkami prokurátora, týkajúcich sa hodnotenia vykonaných dôkazov a nedostatočného zohľadnenia výpovede poškodenej z prípravného konania, ktorú urobila v krátkom časovom odstupe od skutku a kedy si musela presný priebeh skutku pamätať najlepšie. Krajský súd uvádza, že prvostupňový súd ako je zrejme z odôvodnenia rozhodnutia, sa zaoberal tak výpoveďou z prípravného konania, ako aj výpoveďou z hlavného pojednávania, rozpormi v nich a tieto hodnotil tak jednotlivo, ako aj v súhrne s ostatnými dôkazmi, čo je v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Práve naopak, jednostranné a nekritické vyhodnotenie jednej z výpovedí bez ďalšieho v prípade závažných rozporov v popise podstatných okolností prípadu, by bolo v rozpore s citovaným ustanovením. Aj odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že na základe značne rozporuplnej výpovede poškodenej, ktorá vyvoláva výrazné pochybnosti o jej dôveryhodnosti, nemožno za absencie ďalšieho priameho dôkazu urobiť jednoznačný záver o vine obžalovaného. Pre uznanie viny musí mať súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, sa skutočne stal a že tento spáchal obžalovaný. Súd môže oprieť výrok o vine i o nepriame dôkazy, avšak len za predpokladu, že tvoria vo svojom súhrne logickú, ničím nenarušenú uzavretú sústavu nepriamych dôkazov vzájomne sa dopĺňujúcich a na seba nadväzujúcich, z ktorých možno vyvodiť len jediný záver a súčasne vylúčiť iný. V danom prípade ani podľa názoru odvolacieho súdu takýto záver urobiť nemožno, nakoľko na základe vykonaných dôkazov nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný A. D. sa dopustil skutku uvedeného v obžalobe. Preto v zmysle zásady in dubio pro reo, okresný súd správne obžalovaného v zmysle § 285 písm. a) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil.

Uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, na ktoré považoval odvolací súd nutné poukázať z hľadiska dôvodov podaného odvolania prokurátorom, pričom s ďalším podrobným odôvodnením v plnej miere odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktorý v celom rozsahu považuje za zákonný a odôvodnený.

Z týchto dôvodov odvolanie prokurátora odvolací súd nepovažoval za dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.